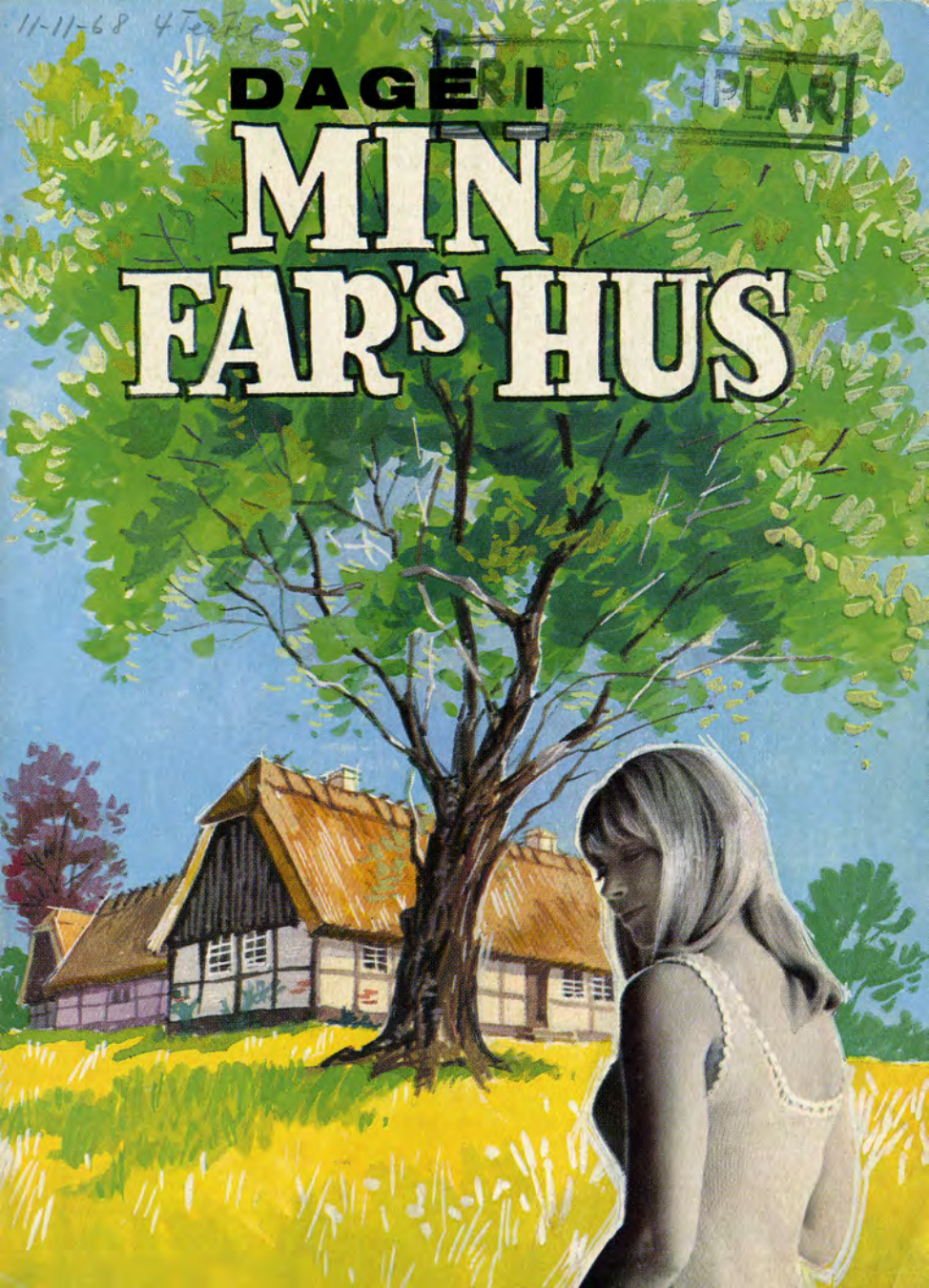

11-11-68 4 Text

DAGERI **PLAR**
MIN
FAR'S HUS

ASA FILM STUDIO A/S

præsenterer

farvefilmen i Eastmancolor

DAGE I MIN FAR'S HUS

I hovedrollerne:

Kirsten	Hanne Borchsenius
Hendes far	Gunnar Lauring
Erik, hendes søn	Paul Bastek
Eddie	Dane Clark
Jens, hendes bror	Morten Grunwald
Poul Nansen	Preben Neergaard
Gunnar	Ove Sprogøe
Huslægen	Asbjørn Andersen
Husholdersken	Grethe Sønck
Gertrud	Yvonne Ingdal
Monica	Yvonne Ekmann

Instruktør	David Nagata
Drejebog	Richard Key
Cheffotograf	Gerald Hirschfeld A. S. C.
Fotografer	Stanley Meredith A. S. C.
	Leonard Hirschfeld A. S. C.
	Jesper Høm

Musik	Gil Evans
Arkitekter	Howard Barker og Togo Esben
Klip	Annelise Hovmand og Bennet Canarich
Producenter	Bent Christensen
	Sanford Greenberg
	Arnold Kaiser

Produktionsleder	Morten Schyberg
------------------------	-----------------

En co-produktion

MPO Videotronics og Asa Film Studio A/S

Udlejning: A/S ASA FILMUDLEJNING

Som 18-årig rejste Kirsten Skovgård til Amerika for at forsøge at komme over en affære med en gift mand. Her møder hun amerikaneren Eddie, som med sin vitalitet og selvsikkerhed betager hende, og snart er hun gift med ham.

I ti år har hun boet i Amerika, og nu er hun for første gang hjemme på besøg i sit barndomshjem sammen med sin mand og deres søn Eric. Grunden til deres besøg er først og fremmest for at bede faderen hjælpe Eddie med et job, for hans selvsikre væsen til trods, har det gennem årene vist sig, at han ikke rigtig duede til andet end at snakke godt for sig. Han har sjældent haft et arbejde ret mange måneder ad gangen, har endog prøvet hvad det vil sige at gå fra dør til dør og sælge støvsugere, og kun høre nej, nej, nej...

Kirstens far har altid levet og åndet for sit arbejde, startede som 14-årig på bar bund, arbejdede sig op, og sidder i dag med en stor møbelfabrik, uden nogen form for glæder, hverken i sit arbejde eller livet. Moderen døde, da Kirsten var lille, Kirstens bror Jens stak til søs som ganske ung, og lever nu nærmest et

bohemeliv i det indre København, og kan absolut ikke enes med faderen.

Den første frokost i barndomshjemmet forløber meget pinligt, faderen gennemskuer hurtigt, hvad det er for en uheldig fyr, dateren har giftet sig med, og Kirsten mærker, at hun og faderen intet har sammen, det var ikke den gensynsglæde hun havde håbet og set hen til. Drengen irriterer bedstefaderen med alle sine spørgsmål. Hr. Skovgård vil ikke hjælpe dem, og det sidste håb brister nu for at holde familien sammen. Kirsten vil forsøge at begynde forfra alene, for sammen med sønnen Eric at få en chance her i livet, men mellem mor og søn eksisterer heller ingen forståelse og fortrolighed. Kirsten får et job af den mand, for hvis skyld hun i sin tid flygtede til Amerika, hun flytter oven i købet ind i hans lejlighed, som alligevel står tom om sommeren, mens Paul (elskeren) er på landet og konen på undervandsfiskeri i Middelhavet. De genoptager deres gamle forhold, men heller ikke her finder Kirsten nogen varme eller lykke, de er også kolde i deres forhold over for hinanden. Sønnen har hun været nødt til

at anbringe hos sin far mens hun arbejdede, og det er han bestemt ikke begejstret for. Han føler sig både for travl og for træt til at være »barnepige«, og da han en dag efter et hjerteanfald bliver undersøgt af sin gamle skolekammerat og ven, som er læge, går det pludselig op for ham, at han har forsømt alt for mange ting i livet. Han beslutter sig til, mens tid er, at forsøge at nyde livet lidt, og tager Eric med ud at sejle i en båd, han har haft liggende i havnen i årevis uden at bruge.

Hele sommeren har det været Erics store ønske, han er lykkelig, og de to finder hinanden – men bedstefaderen, hvis hjerte livet igennem havde været koldt og tillukket, skulle netop nu helt holde op med at slå, og den lille drengs fortvivlelse er stor, for han havde først nu mærket lidt kærlighed fra et andet menneske, og så bliver det så hurtigt taget fra ham igen. Da vågner endelig Kirstens moderfølelser. Også hun opdager, hvad hun har forsømt, og endnu har de to håbet tilbage om et liv, som ikke er følelseskoldt og umenneskeligt.

EDGAR LARSEN - BOUTRIKKER
KØBENHAVN S

